

Jakub Niedźwiedź

KULTURA LITERACKA WILNA (1323–1655)

universitas

Książka opowiada o tekstach i ich funkcjonowaniu w średnio-wiecznym i wczesnonowożytnym Wilnie, które między XIV a XVII wiekiem osiągnęło status największego ośrodka miejskiego na Litwie i jednej z dwóch stolic państwa litewsko-polskiego. Przedstawione tu rozważania poparte są przekonaniem, że sukces tego dynamicznie rozwijającego się, wieloetnicznego i wielowyznaniowego miasta był oparty na piśmienności (*literacy*) i posługiwaniu się tekstem. Dlatego w centrum zainteresowania autora znalazły się właśnie teksty: nie tylko te „literackie” (jak ody Sarbiewskiego lub dialogi Górnickiego), ale też „użytkowe” (np. inskrypcje na monetach czy testamenty), a także różne okoliczności ich produkcji i użycia. Retoryka rządziła użyciem tekstów w Wilnie. Zgodnie z jej regułami działał wileński teatr władzy, w którym role były ściśle określone przez dostęp do tekstów, a zatem uwarunkowane przez piśmienność.

W książce zostały omówione takie zagadnienia jak: współistnienie wielu alfabetów, ograniczenia związane z wielojęzycznością wileńskiej literatury, możliwości wytwarzania tekstów rękopiśmiennych i drukowanych, magazynowanie ich w archiwach i bibliotekach, szkolnictwo i edukacja literacka oraz wykluczanie i włączanie kobiet w obręb wspólnoty osób piśmiennych. Wywód ilustrowany jest tekstami zapisanymi po łacinie, rusku, hebrajsku, litewsku, polsku, w jidysz i po niemiecku, niegdyś będącymi retorycznymi narzędziami pomagającymi tworzyć i modelować rzeczywistość, a dziś stanowiącymi podstawowy i często jedyny ślad po posługujących się nimi ludziach żyjących w Wilnie kilkaset lat temu.

37,00 zł z VAT

ISBN 978-83-242-1659-8

9 788324 216598

www.universitas.com.pl